

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

Evangelhia duminicii

Matei 25,31-46

Zis-a Domnul: când va veni Fiul Omului în slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe scaunul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Sa toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Sa: veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați căutat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit, sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: adevărat vă spun că, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga Sa: duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit Ție? El însă le va răspunde și le va zice: adevărat vă spun că, întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la chinuri veșnice, iar dreptii la viață veșnică.

Săptămâna Brânzei

În săptămâna brânzei începem a ne obișnui organismul cu alimente mai ușoare, fiind de fapt o etapă de tranziție de la alimentația cu produse din carne la una exclusiv vegetariană, fiind deopotrivă și perioada de adaptare la nevoița aspră a Postului Mare.

Însăși denumirea „albă” ne sugerează starea de curăție la care trebuie să ajungem în post, ce se vrea a fi reîntoarcerea noastră la starea paradisiacă pierdută prin păcat. De altfel, învățăturile Triodului ne spun că Sfinții Părinți au statornicit săptămâna albă „ca un fel de curățire de mai înainte; cu încetul și treptat îndepărtându-ne de la mâncări grase, să primim frâul postului printr-o mâncare mai ușoară.”

Program liturgic

- **Duminică, 6 martie,**
- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie
- ora 17.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Martți, 8 martie, ora 17.00,** Slujba Vecerniei
- **Miercuri, 9 martie, ora 8.00,** Sfinții 40 de Mucenici. Fiind zi aliturgică, se va săvârși Utrenia, Ceurile, Obednița, Acatistul și pomenirile pentru cei răposați.
- **Vineri, 11 martie, ora 17.00,** Slujba Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 12 martie,**
- ora 7.00 Utrenia și Sfânta Liturghie întru cinstirea Sf. Ap. Toma și a Sf. M. Mc. Ecaterina și pomeniri pentru cei răposați. În această zi se încep slujbele de pomenire din sâmbetele Postului Mare.

Să te bucuri, sau să te temi de Judecată ?

Cea de-a treia duminică pregătitoare pentru Sfântul și marele post al Învierii Domnului poartă în calendar denumirea de „Duminica Înfricoșătoarei Judecăți”. Din textul Evangheliei de la Matei (25, 31,46) înțelegem că duminica de astăzi ni se adresează în mod special dintr-o perspectivă foarte personală. Conform cuvintelor Mântuitorului, scopul Judecății pe care o face Dumnezeu are în vedere, nu atât osândirea mea pentru ceea ce am greșit, cât, mai degrabă, evaluarea mea, ca făptură creată, în raport cu scopul pentru care Dumnezeu m-a adus la existență. Judecata lui Dumnezeu devine oglinda în care e reflectată valoarea mea.

În general, nu e ușor a ne recunoaște cu obiectivitate valoarea. De cele mai multe ori ne place să ne supraevaluăm, dar sunt și situații în care ne subevaluăm, astfel încât începi să crezi că e un joc al celui rău ca să nu-ți cunoști valoarea: mă bucură cuvintele de laudă ale celor din jur pentru că-mi sporesc valoarea în fața propriei conștiințe, tot așa cum mă întristează și mă revoltă criticile, pe care le privesc ca pe un atentat la demnitate mea, la valoarea pe care conștiința proprie mi-o atribuie.

„Gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre” (Isaia 53,8-9). Noi oamenii asociem ideea de judecată cu o răzbunare a lui Dumnezeu împotriva păcatelor, a stărilor noastre care L-au ofensat. Totuși Judecata Lui Dumnezeu trebuie privită ca ca o judecată a iubirii, în care mai mare durere are El, care e părăsit, trădat, defăimat prin răul pe care l-am făcut, decât mine cel ce am greșit.

Din tot ceea ce trăim, se pare că cel mai mult ne preocupă judecata, aprecierea sau evaluarea faptelor noastre. Suntem interesați, când e vorba de judecata omenească, de calitatea judecătorului: „cine ești tu, să îmi faci mie observație?” E o revoltă cu care ripostăm întotdeauna, chiar dacă sfatul pe care îl primim e un sfat bun. Dar, chiar dacă ne înșelăm de multe ori judecându-l pe Dumnezeu că nu face ceea ce vrem noi, când e vorba de judecata lui Dumnezeu, mintea noastră nu mai are nevoie de o evaluare a judecătorului și tocmai prin asta, pentru omul virtuos judecata lui Dumnezeu nu-i o judecată înfricoșătoare, e procesul firesc al evaluării faptelor. Pentru omul păcătos însă, devine înfricoșătoare, pentru că nu există alternativă. *Doamne – striga psalmistul – De la Duhul Tău, unde mă voi duce, iar de la fața Ta, unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești; de mă voi pogori în iad, Tu ești de față; de-mi voi lua aripile din lumina zorilor și în marginile mării mă voi sălășlui, chiar și acolo mâna Ta mă va îndruma și dreapta Ta mă va ține* (Psalmul 138, 7-10).

Judecata lui Dumnezeu are un instrument, o instanță, în ființa fiecăruia dintre noi: conștiința. Cât

timp este trează și sănătoasă, conștiința nu lucrează după legile noastre, omenești. Chiar dacă voi găsi o sută de explicații pentru fapta mea greșită, conștiința mă va condamna mereu, mă va face mereu să mă simt că nu sunt în regulă. Conștiința fiecăruia este străjerul pus de Dumnezeu să vegheze la buna noastră dezvoltare. Iar poruncile lui Dumnezeu ne ajută să fim mai buni, să creștem mai bine, să ne formăm mai bine, să judecăm mai bine, să fim mai integri și mai sănătoși. Nu ai să vezi pe nimeni vreodată bolnav sau în vreo suferință pentru motivul că a împlinit poruncile lui Dumnezeu, dimpotrivă, atunci când ai făcut păcatul mare sentimentul de vinovăție este atât de mare încât parcă ai fi bolnav, parcă nu ai fi integru, parcă nu ai fi tu. De aceea este bine, din când în când să ne privim în oglindă și din perspectivă spirituală, nu doar din simpla perspectivă materială, a cosmetizării fizice.

Judecata Lui Dumnezeu e înfricoșătoare pentru că ea aduce o ruptură, o separare. Spune pilda de astăzi, rostită de Mântuitorul Iisus Hristos că atunci când va veni, El va despărți pe cei buni de cei răi, precum desparte păstorul oile de capre. Privind o turmă în care sunt și oi și capre împreună, de la distanță nu le vei putea deosebi unele de altele. Abia atunci când te apropii constăți că există detalii fizice și mai ales detalii comportamentale care diferențiază oile de capre. Mântuitorul Hristos a luat în mod aleatoriu aceste două categorii pentru a sublinia faptul că există multe asemănări, dar și multe deosebiri între cei „binecuvântați” și cei „blestemați”. Faptul că se vor separa definitiv unii de alții – cei buni de cei răi – e un lucru înfricoșător pentru conștiință și totuși ruptura nu se face la sfârșitul veacului, ea se face încet și progresiv încă de aici, de pe pământ. Răul făcut de semenii e refuzat de conștiința mea, care mă îndeamnă: „ferește-te, îndepărtează-te, ca să nu te contaminezi”.

Răul făcut de mine, mă separă de cei buni, de cei dragi, chiar și de părinți. Se vede cu ușurință că primii vizați de tânărul care păcătuiește sunt părinții săi. Ei nu au nici o vină, dar el le găsește multe, și îi acuză în conștiința lui, vede atâtea imperfecțiuni la propriii săi părinți care trebuie să-i fie icoane vii pentru conștiință.

Spune Mântuitorul nostru Iisus Hristos că împărțirea în buni și răi, în mântuiți și condamnați se va face după un criteriu pe care nu prea îl găsim în Vechiul Testament. Nimic despre Porunci, nimic despre lege, nimic despre rânduiești, ci Mântuitorul cheamă pe cei de -a dreapta: *veniți binecuvântații Părintelui Meu și moșteniți Împărăția Cerurilor gătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.* (Matei 25, 34-36) și respinge pe cei de -a stânga în baza aceluiași criterii.

(continuare în pagina a doua)

(continuare din pagina a doua)

Criteriile judecății se referă la șase categorii ale suferinței umane, care au nevoie de ajutorul nostru - trei categorii ale lipsurilor materiale: cel flămând, cel însetat, cel gol, și trei categorii ale suferinței sufletești: cel bolnav, cel în temniță și cel străin. Înstrăinarea, izolarea și boala, chiar dacă au percepție materială, totuși sunt efectele suferințelor sufletești ce derivă din lipsa comuniunii, a părtășiei umane. Dar totuși, întregul edificiu al mântuirii subiective poate fi redus doar la relaționarea ce se naște din cele șase nevoi umane enunțate de Mântuitorul Iisus ? Să renunțăm la moralitate, la post, la rugăciune în favoarea unui creștinism pragmatic, social ? Să înțelegem că latura filantropică a manifestării noastre reprezintă esența vieții creștine ? Ce anume aduce finalitate fericită dorinței noastre de a fi în Împărăția Cerurilor ?

Hristos Domnul, rostind această profeție, ca și în toate celelalte porunci, sfaturi sau îndemnuri evanghelice ne cheamă să vedem dincolo de fapte, iubirea. E posibil ca ipostazele suferinței umane să fie mult mai multe decât cele șase enunțate de Mântuitorul. E posibil ca observarea atentă a Legii sau a Moralei să nu ne aducă satisfacții pe măsura efortului. De fapt, fericirea adevărată, netrecătoare o descoperim abia atunci când, prin fapta de milostenie descoperim iubirea față de aproapele, prin împlinirea Poruncilor descoperim iubirea față de Dumnezeu.

De aceea Dreptul Judecător se descrie pe sine într-o stare pasivă, ca unul care așteaptă ca inițiativa să plece de la noi: *am fost flămând, am fost însetat și-am așteptat să-Mi dați de mâncare, să-Mi dați haine, am așteptat să Mă primiți pe Mine cel înstrăinat, am așteptat să veniți la patul Meu, la patul suferinței Mele, am așteptat să-Mi fiți alături atunci când conștiința Mea s-a zdruncinat și societatea a luat măsuri severe împotriva Mea.*

În fiecare din aceste ipostaze se găsește Hristos. El se identifică cu suferința umană, de aceea slujirea lui Hristos și urmarea lui Hristos cu adevărat trece pe la poarta semenului meu. Nu poți să călătorești spre Dumnezeu dacă nu ți-ai luat de mână pe semenul tău, să-l ajuți și pe el să fie călător împreună cu tine către Dumnezeu.

Paradoxal, Mântuitorul arată că nu e deloc ușor, nici măcar pentru cei binecuvântați, să găsim pe Dumnezeu în semenii care au nevoie de noi. Prin aceasta Mântuitorul ne trimite către exercițiul faptelor bune, către punerea în practică a bunătății noastre firești.

În sfârșit, se pare că deși am auzit această Evangheligă de nenumărate ori în viață, totuși, invariabil, toți vom fi frământați de această întrebare: Doamne, când Te-am văzut, unde ai fost Doamne de nu Te-am descoperit? Doamne, de unde să știu să Te descopăr?

O astfel de întrebare își găsește răspunsul din două unghiuri diferite. În primul rând trebuie să descoperim că dincolo de cele șase categorii de suferință umană, există multă suferință în lume, că Dumnezeu așteaptă inițiativa noastră spre a îmbunătăți condiția semenului nostru. Dacă nu L-ai văzut pe Dumnezeu, caută să-L descoperi în chipul omului care are nevoie de ajutorul tău, iar Hristos nu va întârzia să Se arate.

Ne-am obișnuit atunci când e vorba de fapte bune, să practicăm un fel de negustorie cu Dumnezeu: fac un bine pentru că Dumnezeu o să îmi dea mai mult. Asta am învățat-o de mici, de la părinții noștri: fii generos, oferă, că Dumnezeu o să îți dea mai mult. Și te-ai întebat probabil care este rostul pentru care această duminică a Judecății de Apoi să fie rânduită ca duminică pregătitoare pentru post, când în definitiv relația cu Dumnezeu pare foarte simplă: bine faci - bine găsești, rău faci - rău găsești.

Dumnezeu și-a făcut datoria: a pus în noi tot ceea ce ne trebuie ca să-L căutăm. Omul îl caută pe Dumnezeu și atunci când face răul și atunci când face binele. Foarte rare sunt situațiile în care omul face răul din răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. De cele mai multe ori faci răul înșelat fiind de diavol și chiar folosești obsesiv cuvântul „bine” atunci când faci păcatul – te simți „bine”, îți face „bine”, o să îți fie „bine” – totul e înșelăciune de la cel rău.

Hristos ne provoacă să ne întoarcem la starea de bunătate firească pe care am avut-o. Omul bun în sine nu are nevoie de vreun motiv pentru a face binele, îl face pur și simplu pentru că așa se cade. Omul bun în sine nu așteaptă vreo răsplată pentru binele pe care l-a făcut, deoarece binele pe care îl face e starea lui normală, starea lui de normalitate. Fraților, spre asta ne cheamă Hristos, să folosim călătoria postului spre o revenire a noastră la normalitate, la starea noastră de bine, la binele firesc care se face în noi izvor de bunătăți spre viață veșnică.

Pr. Mihai Mărgineanu

Au început înscrierile pentru Cursul de încondeiat ouă

În dorința de a pune în valoare neprețuitul tezaur al tradițiilor noastre românești, Biserica noastră lansează și anul acesta invitație copiilor, tinerilor, dar și tuturor celor interesați să se înscrie la Cursul gratuit de încondeiat ouă, care se va desfășura în timpul Postului Mare.

Programul va fi anunțat în etapa următoare.

Înscrierile se fac la numărul de telefon

0743 337 969, Persoană de contact:

Maria Ramona Zaharia

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

2%

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

• Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA

COZMA"

• CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095

• Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

• ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se

obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

• Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

• Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273

• Direct la Pangarul bisericii

Sponsori:

O lucrare urgentă și foarte necesară

Acum, când primăvara a venit și în parohia noastră, ne stă în față o lucrare foarte urgentă și necesară: **REALIZAREA**

UNEI NOI INSTALATII DE PARATRĂSNET ȘI A UNEI NOI PRIZE DE PĂMÂNT LA BISERICĂ.

Din măsurătorile PRAM pe care le-am efectuat în toamna anului trecut, cu sprijinul domnului Valentin Luca și a doamnei Cristina Condrea, cărora le mulțumim și pe această cale, a rezultat necesitatea refacerii instalației de paratrăsnet de la Biserică.

Întrucât timpul a devenit favorabil, apelăm la toți cei care ne pot ajuta, prin donații sau sponsorizări, pentru a se putea realiza această lucrare, atât de necesară pentru protecția monumentului, în conformitate cu cerințele Inspectoratului pentru Situații de Urgență.

AȘTEPTĂM ÎN CONTINUARE CU INTERES PROPUNERI PENTRU TEME CE DORIȚI SĂ FIE INSERATE ÎN PAGINILE PUBLICAȚIEI NOASTRE.

LE PUTEȚI COMUNICA TELEFONIC, SAU EXPEDIA CĂTRE ADRESA PAROHIEI, parohiatomacozma@gmail.com, SAU DEPUNE ÎN SCRIS ÎN CUTIA DIN FAȚA PANGARULUI DIN BISERICĂ

Dragi mame, surori, fiice, Vă dorim o primăvară cu sănătate, pace în suflete, frumoase împliniri duhovnicești, personale și profesionale. Dumnezeu să vă binecuvinteze cu darurile Sale cele bogate!
La mulți ani !